

Από Τ. Γαλιάνο
Μάϊκας για Πέριος για Τσάιρον

Κυτάξτε σύντροφοι και συντρόφισσες,

Πήραμε στο Ε.Γ. την απόφαση να πάμε σε Συνέδριο τον επόμενο Οκτώβριο. Η χώρα δεν αντέχει να προσωρήσουμε με τις σημερινές συνθήκες μέχρι τον Μάρτιο, όπως ήταν ο αρχικός σχεδιασμός. Κερδίσαμε για τρίτη φορά τις εκλογές και πρέπει να βγάλουμε σε πέρας ένα δύσκολο έργο, για να διεκδικήσουμε και τέταρτη νίκη. Ομως πολλοί στην κοινωνία αισθάνονται ότι πάμε με στρατηγικές ήττας. Προσωπικά δεν μου πάει κάτι τέτοιο. Σας ρωτάω ευθέως. Θέλετε να δώσουμε τη μάχη ή όχι; Δεν νομίζω ότι κανείς θα πει όχι. Αλλά δεν αρκεί. Πρέπει να αλλάξουμε τη ρότα μας. Κάποια πράγματα δεν προχωράνε όπως θα έπρεπε. Και αν θέλουμε να ξεφύγουμε από ένα δηλητηριασμένο κλίμα, που σε μεγάλο βαθμό οφείλεται και σε μας, πρέπει να δούμε ποιά είναι αυτά και πώς ξεφεύγουμε και όχι ποιός έχει την ευθύνη και γιατί. Γιατί τότε θα συνεχίσουμε να ανοίγουμε το δρόμο για τους αντιπάλους μας.

Η κοινωνία περιμένει από μας λύσεις. Όχι ασάφεια, λόγια πολλά και υπέρβαση των προβλημάτων δια της παραπομπής τους στο μέλλον. Όλα αυτά έχουν και τη χρησιμότητά τους στο πολιτικό παιχνίδι, αλλά μέσα σε πολύ συγκεκριμένα όρια. Είμαστε μια χώρα με οικονομικές δυνατότητες πολύ πιο περιορισμένες από άλλες χώρες της Ευρωπ. Ένωσης, με πολλά κοινωνικά προβλήματα, με προβληματικό δημόσιο τομέα, με συμπεριφορές και αντιλήψεις που δεν βοηθούν στο να ξεπεραστούν προβλήματα. Έχουμε να βγάλουμε σε πέρας την Ολυμπιάδα του 2004, που μας απορροφά σημαντικές δυνάμεις και πόρους, και της οποίας τα οφέλη θα φανούν από το 2003 και μετά. Έχουμε μπροστά μας μια πολύ πιθανή κρίση στην περιοχή μας, που απαιτεί σταθερή διακυβέρνηση και ευαίσθητους χειρισμούς. Έχουμε να προωθήσουμε πολιτικές αναδιάρθρωσης σημαντικών τομέων, για να μπορέσουμε να πετύχουμε υψηλότερες αναπτυξιακές επιδόσεις. Οι επιχειρησιακές αναδιαρθρώσεις, η ενέργεια, οι τηλεπικοινωνίες, το ασφαλιστικό, η παιδεία, η δημόσια διοίκηση, το ΚΠΣ και πολλά άλλα εντάσσονται όλα στη μεγάλη αυτή πρόκληση. Αφού πετύχαμε την ΟΝΕ, πρέπει τώρα να πετύχουμε και μέσα στην ΟΝΕ.

Ομως πρέπει να προσέξουμε. Έχει αναπτυχθεί μια αντίληψη χαλάρωσης και διεκδικήσεων που ξεπερνά κατά πολύ τις δυνατότητες της οικονομίας μας. Σε επίπεδο κοινωνίας, αλλά και διοίκησης, και τοπικής αυτοδιοίκησης, ακόμα και πολιτικής ηγεσίας υπουργείων. Έτσι δεν πάει. Θα φτάσουμε σε στενωπό, με πολλά προβλήματα.

Δεν νομίζω ότι υπερβάλλω, αν πω ότι έχουμε φέρει την κοινωνία σε αμφιβολία για το αν μπορούμε να δώσουμε λύσεις. Και επιπλέον, ένα τμήμα της είναι φανερό ότι μετατοπίζεται προς τα δεξιά, πιστεύοντας ότι

η Ν.Δ. μπορεί να δώσει πιο αξιόπιστες λύσεις. Αυτό πρέπει να ανακοπεί και μάλιστα γρήγορα. Διαφορετικά, ένα κλίμα συνολικής αμφισβήτησης θα δηλητηριάζει τα πάντα.

Τι μας λένε οι δημοσκοπήσεις; Μας λένε ότι υπάρχει μια σοβαρή μετατόπιση προς τη Νέα Δημοκρατία. Δηλαδή προς ένα συντηρητικό κόμμα. Το μήνυμα δεν έχει να κάνει με τον προοδευτικό ή μη-προοδευτικό χαρακτήρα των επιλογών. Έχει να κάνει με την αίσθηση ότι η διακυβέρνηση πρέπει να είναι πιο αποφασιστική, πιο ξεκάθαρη, πιο αποτελεσματική. Σε πολλά πράγματα, ότι κι αν λέμε δημόσια, το ΠΑΣΟΚ σύρθηκε για να τα κάνει. Παρόλο ότι είδαμε εμείς οι ίδιοι τα θετικά αποτελέσματα των παρεμβάσεών μας στις ιδιωτικοποιήσεις, τον ανταγωνισμό, τον εξορθολογισμό, τα έργα, και πολλά άλλα, κάθε σοβαρή κίνησή μας περνάει μέσα από συνεχείς συγκρούσεις, ιδεολογικές και άλλες. Η κοινωνία τα βλέπει αυτά. Βλέπει και την ανάγκη για αλλαγές. Βλέπει τη διστακτικότητα και το πόσες φορές και με ποιούς τρόπους τα πράγματα πάνε πίσω, ή δεν προχωρούν ικανοποιητικά. Και απογοητεύεται. Όπως απογοητεύτηκε και αλλού από τις προοδευτικές κυβερνήσεις, που ήσαν πλούσιες στα λόγια και φτωχές στις δράσεις. Έχουμε ένα σωρό θετικά αποτελέσματα μέχρι σήμερα. Ενδεικτικά: Η σταθερότητα της οικονομίας μας μέσα στην ΟΝΕ, που θα είχε διαφορετική πορεία αν δεν είχαμε φτάσει να ενταχθούμε στο ενιαίο νόμισμα.

Οι υψηλοί ρυθμοί ανάπτυξης και επενδύσεων.

Η ολοκλήρωση και προώθηση πολλών έργων.

Η μείωση της ανεργίας το 2000, για πρώτη φορά μετά από πολλά χρόνια.

Η επιλεκτική έστω, αλλά όχι μικρή, εκσυγχρονιστική αλλαγή στο δημόσιο τομέα.

Η εξωτερική μας πολιτική.

Η προώθηση των συμφερόντων μας στο διεθνή χώρο.

Η συνεχής βελτίωση του επιπέδου ζωής των εργαζόμενων και συνταξιούχων.

Η σημαντική αύξηση που έχει η κοινωνική μας πολιτική στις πολιτικές μας. Η κοινωνική πολιτική μας των τελευταίων ετών όχι μόνο ισχυροποίησε την κοινωνική διάσταση στα υψηλότερα επίπεδα που γνώρισε η χώρα, αλλά έγινε χωρίς καμιά υπονόμηση του μέλλοντος των κοινωνικά πιο αδύναμων κοινωνικών τμημάτων.

Η αναθεώρηση του Συντάγματος.

Η βελτίωση του αισθήματος ασφάλειας στον πολίτη.

Η δύναμή μας πάντα ήταν να πάμε μπροστά. Δεν μπορούμε να πείσουμε όμως ότι μπορούμε να τα καταφέρουμε, αν δεν κινηθούμε με μια συλλογικότητα, που είναι ανύπαρκτη. Αν δεν στηρίξουμε συλλογικά τις βασικές επολιτικές επιλογές που κάνουμε. Αν δεν επιλέξουμε να κάνουμε

αλλαγές, που βοηθούν την ανάπτυξη, τον εκσυγχρονισμό της κοινωνίας μας, τη συνεχή προσαρμογή της στο ευρωπαϊκό γίγνεσθαι, αν βέβαια πιστεύουμε οτι στην Ευρώπη οικονομία και κοινωνικό κράτος δίνουν μια προοπτική που αξίζει τον κόπο να συμπλεύσουμε.

Αν δώσουμε την αίσθηση οτι κινούμαστε σε θολά νερά, τα νερά θα γίνουν θολά. Το Χρηματιστήριο θα υποχωρεί, οι επικρίσεις και μάλιστα αντικειμενικών παρατηρητών, θα αυξάνουν, οι αμφιβολίες θα εντείνονται και ο μέσος Έλληνας θα αναρωτιέται τι έπαθε η κυβέρνησή του και τι προοπτικές διαγράφονται. Νομίζετε οτι θα βγούμε οφελημένοι με ένα τέτοιο σκηνικό; Νομίζετε οτι ένα τέτοιο σκηνικό είναι εξωπραγματικό; Μήπως άρχισε ήδη να υλοποιείται;

Η κοινωνία μας εμπιστεύτηκε αυτήν την τετραετία και θα μας τιμωρήσει αν δει οτι δεν ανταποκρινόμαστε στην εμπιστοσύνη της. Δεν θα μας κρίνει απο το τι κάναμε παλιά, αν μας λένε ΠΑΣΟΚ, Κώστα, Ακη, Βάσω, Πάνο, Βαγγέλη, ή Μελέτη, ούτε για το αν είμαστε όμορφοι, αν εγώ κάνω σαρδάμ ή αν κάποιος άλλος ή άλλη έχει το ένα ή το άλλο χαρακτηριστικό. Αυτά είναι για τα μικροκουτσομπολιά στις εφημερίδες. Θα μας κρίνει απο τις πολιτικές μας επιλογές και τη δράση μας, ατομική και συλλογική. Σας προτείνω να προχωρήσουμε το δρόμο της επιτυχίας. Εγώ θα παλέψω γι αυτόν. Ας καταλάβουμε οτι τη μάχη για να την κερδίσουμε πρέπει να τη δώσουμε με άλλο τρόπο απότι όπως πορευόμαστε. Μάχες οπισθοφυλακής εγώ δεν είμαι διατεθειμένος να δώσω. Και μάλιστα όταν πιστεύω, οτι το ΠΑΣΟΚ και οι κοινωνικές δυνάμεις που εκφράζει έχουν τις δυνατότητες για ένα ισχυρό αποτέλεσμα.